

Volledig antwoord op vraag 4, dat door beperkte ruimte niet op de consultatiepagina's zelf kon gegeven worden.

Mensen zijn onschuldig totdat het tegendeel is bewezen. Niet omgekeerd, dat mensen moeten aantonen dat ze onschuldig zijn, voor het geval dat er wellicht iemand is die schuldig is. Dat is een principiële punt tegen deze overheidsbemoeienis. Alleen als er - oa geconstateerd door bezoek aan arts, tandarts, sportclub, of door buurtbewoners of familie oid - vermoeden is van grof tekortschieten, is het aan de overheid om in actie te komen. Niet van tevoren.

Ik verwacht dat de kwaliteit van thuisonderwijs negatief wordt beïnvloed, omdat ouders niet meer het niveau en de voorkeursmethode van de kinderen kunnen volgen, omdat het onderwijs niet meer zelf ingevuld kan worden. Onderwijsinspectie heeft geen enkele kennis van thuisonderwijs en zal het onoverkomelijk benaderen als "schoolonderwijs op andere locatie". Dat doet in geen enkel opzicht aan de eigenstandige en unieke onderwijsvorm die thuisonderwijs is. De flexibiliteit om niet aan (voor school logische, maar niet voor 1-op-1 onderwijs) jaarlijkse normen te voldoen, om niet vooraf bepaalde eisen en verplichtingen te voldoen, maar juist de flow van de kinderen zelf, is een ontzettend groot goed. Bij het ontwikkelen van zelfvertrouwen, creativiteit en originaliteit, bijvoorbeeld. Maar ook het kunnen temporiseren (beide kanten op; versnelling en vertraging) en het breder kunnen ontwikkelen dan "standaard" zijn uiterst waardevol voor individueel kind, maar ook samenleving in den brede. Daarnaast zijn de op dit moment voorgestelde niet alleen niet nodig, maar ook onpraktisch en soms zelf tegengesteld aan de bedoelde outcome van onderwijs, namelijk goed ontwikkelde, stevig in de schoenen staande, jonge mensen. Een ouder zonder HBO kan prima onderwijs geven, want de kracht van onderwijs zit in de lesstof en van thuisonderwijs zeker ook in het 1-op-1 onderwijzen. Vaardigheid/bekwaamheid van de thuisonderwijzer kan op andere wijze worden aangetoond. Daarnaast is de eindtoets onnodig, omdat de ouders juist zelf de ontwikkeling van de kinderen kunnen inschatten en bijv met een portfolio kunnen aantonen, zonder de ontwikkellijn van de kinderen te verstoren. Het huisbezoek van de inspectie is nodeloos invasief voor de privé-situatie van gezinnen. De privacy hoeft niet geschonden te worden, wanneer doel van het bezoek is een goed gesprek met ouders. Deze kunnen ook met foto's laten zien waar het onderwijs wordt gegeven en op verzoek aantonen (in oa plan) welke materialen binnen handbereik zijn.

De kerndoelen zijn gericht op schoolonderwijs en niet op individueel onderwijs. Ouders moeten zelf hun doelen kunnen stellen, net zoals ze dat bij de - minstens even belangrijk geachte - gezondheid van hun kinderen kunnen doen. Verwacht mag worden dat ouders het beste voor hun kinderen verzorgen. Zie ook de eerste paragraaf. Verder kan het onderwijs prima in een andere taal dan Nederlands, zolang datzelfde Nederlands wel een van de aandachtsterreinen is. Als dit goed genoeg is voor 75% van het universitair onderwijs in NL, is dit niet anders voor thuisonderwijs, dat in grote mate voordeel heeft van het flexibel kunnen inzetten en uitproberen van het unieke aanbod

van (thuis te gebruiken) Engelstalig onderwijsmateriaal. Ook hoeft het onderwijs niet alleen in Nederland worden gedaan, want uitwisseling geeft heel veel sociaal-culturele ontwikkeling. Dat wordt ook erkend in de vele uitwisselingsprogramma's op high school en universiteitsniveau. Ook hier geldt dat geen ongelijkheid mag optreden. Dat lijkt op willekeur. Tenslotte, en dat is het allerbelangrijkste: de overheid kan de toegang tot thuisonderwijs regelen, maar moet enorme terughoudendheid hebben bij de toetsing van en het regels stellen aan het onderwijs. Toetsing is immers primair voor de ouders, die verantwoordelijk zijn voor de kinderen, en die ouders hebben zelf een goed zicht op het onderwijs. Ook de kinderen zijn in staat, zeker de internationaal bekend staande goed bespraakte Nederlandse kinderen, om hun ouders van informatie te voorzien over wat ze van het onderwijs vinden, en zeker in zo'n dichtbevolkt land als Nederland. Het belangrijkste risico is negatieve effecten voor de kinderen, zoals hierboven beschreven, die niet meer het optimaal op hen gericht onderwijs kunnen ontvangen, omdat het hen wordt ontnomen door precies de overheid die hen in laatste geval tegen het ontnemen van goed onderwijs moet beschermen.